

DEO DACE
MEDITATIO S. EVANGELII
DOMINICÆ I.
ADVENTUS
Additis S. Patrum dictis, Quæstio,
numq; aliquot decisione, ad uberiorem textus, cùm opus est,
explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

QUAM

In Regia Aboënsi Academia.

PRÆSIDE

DN. ÆSCHILLO PETRÆO
S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.

*Examini subiicit, in Auditorio Majori, horis solitis
Addiem 22. Junij, Anno 1649.*

SIMON P. NAGLAENIUS
NTLANDUS,

(A) *Augustinus Tract. 51. in Iohann.*

Nullum asinæ in quo nemo federat, intelligimus Gentium vocationem, qui legem Domini non acceperat; Asinam verò quia utrumq; iumentum Domino adductum est, plebem eius, quæ veniebat ex populo Israël, non indomitam planè, sed quæ præsepe Domini non agnoscit.

(B) *Hieronymus ad Damas. tom. 4.*

Juxta Hebreum sensum legere possumus, obsecro: Domine, prosperare. Benedictus qui venit in nomine Domini. Salvum a fac dicitur: Ut sub audiatrus populum tuum Israël, sive generaliter mundum...

A X B Ḥ O N A E.

Excudebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno 1649.

Andreas L. Cönnius

V I R I S

Reverendis, Clarissimis, Præstantissimis, Doctissimis,
Dn. M. SAMUEL I Hartmann/
Rectori Scholæ Aboens. & Consistorij ejusdem Af-
fessori solertissimo.

Dn. SVENONI TORCHIL-
LI, Præp. & Pastori in Louvo vigilantissimo.

Dn. SIGFRIDO A. Korp/
Pastori in Siundo fidelissimo.

Dn. HENRICO HENRICI
Pastori in Ingó meritissimo.

Dn. ABRAHAM O. Hermati-
nen/ Pastori in Kyrcslätt laudatissimo.

Dn. MARTINO I. FORSIO,
Verbi D. Comministro in Siundo diligentissimo.

Dominis Promotoribus, Fautoribus & Benefactoribus
meis, devenerandis indubitatis, meditationem hanc
sacram, debitæ observantia & gratitudinis decla-
randæ & obsequiosus dicare & dedicare, ut debui ita
& volui,

SIMON P. NAGLÆNIUS,
Respondens.

DOMINICA I. ADVENTUS.

In Sancta & Summa Laudata Trinitatis Patris, Filii
& Spiritus Sancti Nominis.

Sicut splendor Domini Dei nostri super nos: Ex opera manuum nostrarum dirige super nos. Psal. 90. vers. 17. Quibus verbis Ecclesia Dei devotè orat Deum, ut promoveat & feliciter cedere faciat opera manum nostrorum, hoc est, Ecclesiasticam Politicam, & oeconomicam gubernationem. Fatetur etiam hoc ipsud, quod sine auxilio & benedictione Dei, nihil feliciter effici posse. Experitur etiam Ecclesia quotidie omnem laborem vanum ac frustruem esse, nisi Dominus dederit incrementum & benedictionem. Psal. 127. 1. Cor. 3. Confitetur etiam Ecclesia hoc dicto, se debere Deo laudes & gratiarum actiones, quando opera manuum nostrarum bene diriguntur, in Dei laudem & nostrum emolumētum temporale & æternum. Cum itaq; hac Dominica prima adventus, iterum textus Evangelici, qui annuatim in ecclesia explicantur, devotè à nobis in manus sumantur, explicandi & audiendi, meritò primò agamus Deo gratias, quod dedit facultatem illos piè absolvendi. Deus rogandus est, ut de novo illos auspiciantib; clementer ad sit, & opus manuum nostrarum dirigat.

Ut hodiernum Evang: ita meditari queamus, ut cedat in nominis Divini gloriam, nobis in augmentum & incrementum doctrine & bonorum iperum, in spem & fiduciam & tandem aeternam beatitudinem. Dicamus igitur. Pater noster, &c.

EVANGEL. Matth. 21: 1, usq; ad 10.

ET cum appropinquassent Hierosolymis, & venissent Bethphagam ad montem olearum, tunc Jesus misit duos discipulos dicens eis, ite in vicum qui nobis est ex adverso, & statim invenietis asinam alligatam & pullum cum ea: Solventes eos aducite mihi. Et si quis vobis aliquid dixerit, dicite, Domino his opes est: Statim autem mittet eos. Hoc autem factum est, ut impliretur quod dictum est per Prophetam, dicentem; Dicite filiae Sion, ecce, Rex tuus venit tibi mitis, & insidens asinæ, ac pullo fætui subjugis asinæ. Profecti autem sunt discipuli, fecerunt & sicut imperaverat eis Jesus: Et aduxerunt asinam & pullum, & eis imposuerunt, & collocarunt ipsum super ea: plurima autem turba, quæ præibat, & quæ sequebatur, clamabat dicens, Hosanna filio David: Benedictus qui venit in nomine Domini: Hosanna in altissimis.

Indicatur in hoc textu quomodo Christus ingressus urbem Hierosolymam, tanquam verus Rex & Messias Iudeis promissus, veniens ad villam quandam juxta montem olivarum sitam, ablegavit ex duodecim suis discipulis duos, ad adducendam asinam, quæ veheretur in urbe, & ita impleretur prophetia zach. 9: De adventu Regis filiæ zionis. Discipuli mandato Christi obsequuntur, adductâ asinâ & pullo, impositis eis suis vestimentis, Christum super illos collocant: Honor exhibetur Christo equitanti à turbis, partim sternentibus in via uestes suas, cædcentibus etiam ramis ex arboribus & projicientibus

bus in viam partim acclamantibus: Hosanna filio David,
Benedictus qui venit in nomine Domini. Confirmatur fides nostra, quod Christus Iesus Dei & Mariæ filius, verè est Rex filiæ zionis, justus, humilis & auxiliator. Excitamus ad orandum: Adveniat regnum tuum. Sic enim turbæ præcedentes & subsequentes acclamabant, Hosanna filio David, benedictus qui venit in nomine Domini. Optarunt ut regnum Christi felicem haberet successum, & regnum Diaboli frangeretur..

P A R T E S.

1. *De Christi ingressus modo, in urbem Hierosolimam.*
2. *De honore, Christo exhibito in hoc ingressu.*

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & simpliciter tractare constituimus: Omnipotens & aeternus Deus Pater noster cœlestis dilectissimus, nobis omnibus benedit, cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.

P A R S P R I M A.

In qua meditamur.

I. Loci, unde Christus equitare voluit in urbem descriptionem. Indicat hunc Evangelista, dicens: Cum Iesus approquinquasset Hierosolymis, & venisset Bethphagem ad montem olivarum, misit duos ex discipulis suis. Bethphage fuit villicula circa monte olivarū distans ab urbe Hierusalē exiguo spatio. Indeq; voluit Christus equitare in urbem, non ob virium defectum, quod hanc vecturā opus haberet, eum toties antea pedes ingressus esset in hanc urbem, cum etiam tot civitates & Judeæ & Galilæ, pedes adiisset; Sed ob ali-

am causam de qua mox audituri sumus. Annotaio autem loci hujus, facit etiam ad hujus historiæ veritatem asserendam, & omne de ea dubium removendum.

L.C. Brevitas itineris, quod Christus per totam vitam eq̄tādo confecit, q̄dq; alias per totam in hoc mundo conyfationē, nullo in itinere suo usus est vehiculo vel jumento, inhuitur Christi vitam alienam fuisse à delitijs & voluptatib; huj; mundi. Si n. in peregrinatione, itinera pedestria difficultiora reputantur illis, quæ equitādo perficiuntur, utiq; Christus in sua peregrinatione, plus tædij & difficultatis expertus est quam levaminis. Sic equidem in nostra peregrinatione, plus difficultatis & tædij sustinemus quam gaudij. Testatur hoc Patriarcha Jacob coram Pharaone, Gen. 47. v. 9. Moses. Psal. 90. v. 10. Syrach. 40. v. 1. & Seq. Et quidem longa ærumpna & brevis quies istipendium est peccati. Et meritò q̄dem, nos quoridiè peccamus, & nihil nisi poenam meremur, in tali statu & conditione nos hæremus. Ne verò etiam in altera vita, in tenebris exterioribus, in fletu & stidore dentium, tædium & tristitiam sentiremus, voluit Christus filius Dei, qui peccatum nō habuit, per totā suā vitam pati molestias & ipsam mortem crucis. Nemo autem mirum ducat, si hic cogatur aliquid pati, imò si in totā vitâ aliquid molestiæ sentiat, in memoriam revocans, quod Christus magister noster, in paupertate & alijs difficultatibus, visibilem hanc conversationem & dies exinanitionis suæ finivit.

II. Christi de alligatâ asinâ cognitionem. Quia Christo placuit vehi in urbem, comparandum erat jumentum. Quamvis autem pro sua omni-

manipotentia, sine ullius hominis ope asinum habere potuisse, tamen voluit paratis & præsentibus uti, sine ulla-informatione, scivit in villa, quæ ipsi è regione erat, iumenta vectoria adesse, asinam cum pullo alligatam, reli-quorum qui cum Christo erant nemo scivit.

L. C. 1. Christus probè novit, quo in loco quis sit al-ligatus, incommodo aliquo, miseriā & ærumnis affigi-tur. Psal. 107. Varia pericula & incomoda percensentur, & quomodo illi exaudiuntur à Domino, qui in ijs consti-tuti sunt, sive in periculis in mari, sive in carcere, sive in ægritudinibus, etc.

L. C. 2. Malas quoq; hominum cogitationes non ignorat, in quibus quasi ligati sunt: Matth. 6. Quid ec-cigitatis mala in cordibus vestris. Nec opus est ut quis testetur de homine. Joh. 2. Apoc. 3. v. 1. Et seq. Scio operatua, etc. Nemo itaq; cogitet suas malas cogitatio-nes, multò minus sua mala opera, sceleratamq; vitam latere, & Christo clam esse. Surgite securi peccatores à somno peccati, Christus vos diu dormitantes satis su-perq; vidit, & magnâ longanimitate socordiam vestram tolleravit. Rom. 13.

III. Discipulorum pro addu-cenda asina & pullo ablegatiouem.

Misit, inquit Evan-gelista, duos ex suis discipulis. Qui nam isti fuerunt, sive Petrus & Johānes, vel alijs duo, Evangelista non indi-cat, sed hoc in illis commendatur, quod non consulue-rint cum carne & sangvine de hac vocatione, & quod vitæ negotium eis demandatur, & quare illi præ alijs mit-terentur, & quare sine pecunia mitteret eos:

L. C. 1. Clementissimus Dominus pro sua potestate, quam

quam in nos habet, quosdam ad hoc, quosdam ad aliud mittit, quosdam ad digniora, quosdam ad viliora mittit ministeria, & nihilominus omnes qui Deo mitenti obediunt, ipsi placent & accepti sunt. Cum olim a finas quereret patris sui Saulus, in Regem electus est a Samuele; David ex pastore Rex.

L. C. 2. Christum omnium rerum esse Dominum ostenditur, quando Christus non jubet offerri pro uestura sed tantum responderi querentibus, quare solvant asinam & pullum, quod etiam factum est. Competit autem soli Christo haec potestas, ipse enim est Rex regum & Dominus dominantium, in manu & potestate eius omnia sunt.

IV. Causæ huj9 Regii ingress

sus expositionem- Quia ex loci, unde Christus equitare voluit, descriptione patet, non ex lassitudine & defatigatione, jumento ipsum insidere opus habuisse, nec ullo modo credibile, ipsum ex levitate aliquā & arrogantiā, hoc modo intrare urbem voluisse, ideoq; Evangelium veram causam aperit, adduceudo Zachariæ Prophetæ/avaticinium, de hoc regio ingressu. Hoc antem totum factum est, inquit Evangelista, ut impleretur, quod dictum est per Prophetam, dicentem: Dicite filiæ zion: Ecce, Rex tuus venit tibi mansuetus, & sedens super asinam & pullum filium subjugalis. **Huc** verbis admonet Zacharias, tempore Messiae viventes, filiam Zionis, filiam Hierusalem, ut serio triumphent & lætentur, ipsum venisse in mundum & jam adesse. Quod etiam Angelus in nativitate Christi fecit, dicens: Annuncio vobis gaudium magnum. Luc. 2. V. 2 Prout in Natali Domi-

Domini audituri sumus, si Deus occasionem dederit.
(Quest. i.)

L. C. 1. Gaudendum esse, de adventu Messiae in hunc mundum (de quo uberi in ipso Natali Christi) ut diligenter attendamus & cognoscamus ipsum, non adhuc exspectemus alium Messiam, putantes hunc non esse verum Messiam, non exspectemus aliquem Messiam, qui incredibili magnificientia & splendore venturus sit ex populo Iudaico, omnes satrapas, provinciarumque Rectores constituerent prout adhuc talem expectant cœci Iudei Messiam. Signum autem hoc erat certissimum, quod venturus sit in hanc urbem aliquando asinæ insidens, & tamen regio honore & publicâ acclamatiōe honorandus. Quæ ergo sic viderint ingredi in urbē, illū pro Messia habere jubentur, & omnes qui audiunt Christum sic ingressum Hierusalem, illi nolum alium Messiam expectabunt, sed sciant eum venisse.

L. C. 2. Frustra impij Iudei expectant alium Messiam. Hoc docet Zacharias de hoc Rege Messia: Rex inquit hic tuus qui tibi venit est justus, qui non solum in uno altero factō egisse justè deprehenditur, sed qui in omnibus suis operibus nihil unquam peccavit, in cuius ore nullus dolus repertus, quem nemo alicujus peccati convincere potuit. Joh. 8. Qui justus est, nobis justitiam conferendo, n̄ vos nostros & peccata, rogā justitiae & sanctitatis suæ tegendo. Alij Reges justè quidem creduntur agere, & tenentur etiam facere, sed justitia illa exigua est, Deo quidem placens, sed non potest illos salvare à morte, & à damnatione liberare; Solus autem Christus est justus, per quem Reges & subditi salutem consequuntur, hic vere & recte nomen habet opitulatoris & auxiliatoris, quia opem nobis potest ferre, qui ægro corpore & consternata anima laboramus.

L. C. 3. Rex noster Christus justus est, confugiamus ad illum pro justitia comparanda, in iustus & peccator heres regni Dej esse non potest, nihil enim immundi intrabit in celestia tabernacula. Ubi vero iustitia, quæ nobis confert aliquid ad aditum in reguum Cælorum? ipse Rex Christus noster, iustitia nostra. Non timeamus ab eo petere iustitiam; quia pauper & mansuetus est, neminem abigit ad se venientem, veniant omnes tanquam ad fontem vivum aquam hausturi, ipse clamat: Audite, venite ad me omnes, etc. Tentat nos Sathanas longum peccatorum monstrans catalogum, conscientia mordet, infernus rictum pandit, ne terre amur, adeat Rex Christus, Rex iustus & mansuetus & auxiliator. obijciamus accusatoribus, toga in iustitia Christi, Diabolus accusator fratum nostrorum nihil efficiet, hic est Immanuel, qui nobis suam perfectissimam iustitiam confert, illa sufficit, contra hanc portæ inferorum nihil poterant. Matth. 16.

SECUNDA PARS.

Hec de Christi ingressu in urbem; Attendamus in secunda pate, quis honor Christo exhibitus.

In qua meditamur.

I. Spectantium, antecedenti-
um & consequentium multitudinem. Testatur Evangelista quod plurima turba adfuerit in hoc regio ingressu, & Christum duxerit clara luce ad locum celeberrimum Hierusalem, quæ fuit metropolis regni Iudeæi. Est vero juxta Salomonem prov. 30. V. 31. Unum ex tribus quæ bene gradiuntur, Rex qui robur habet, qui sibi obsequentes, & se honorantes quam plurimos habet.

L. C.

L. C. Quamvis Hierololymitani, parum cādide de Christo fenserunt, imò pessimè cogitarunt de illo, indignè tulerunt honorem illi exhibitum: Tamen reperti sunt alij, qui in magna copia Christum, ut Regem suum honorarunt, acclamantes: Hosanna filio David, bendictus qui venit in nomine Domini. Unde videre licet, regnum Dei quidem per se venire, progressum habere & successum, etiam sine nostris precibus, interim nobis precandum est; Adveniat etiam ad nos regnum tuum Clementissime Deus, fac nos alacres ad excipientium Regem nostrum omni devotione.

II. Multitudinis ad officia

præstanta promptitudinem. Via strata est populi præsentis pallijs, & ramis ex arboribus, id quod arguit singularem promptitudinem animorum in hoc populo, erga hunc Regem, non ex timore, sed ex quadam inclinazione spontanea.

L. C. 1. Decet hominem Christianum alacritas & seruum studium, exhibendi Christo honorem opibus & operibus, non parcendo vestibus propter Christi honorem, libenter deserenda domus, agri, & omnia propter Christum. Qui verò hoc faciunt, non percunt mercenari suam, qui propter Christum perdit vitam suam, is invenit illam. In hoc utrinq; studium suum declarant ministri Ecclesiæ & auditores.

L. C. 2. Quia Apostoli & discipuli Christi, in promovendo regno Christi, faciunt quod suum est, adducunt Christo asinam & pullum, i. e. Iudeos & Gentes: Sic etiā Doctores & ministri yrbi cōcentur önes adducere auditores suos ad Christum, & subiicient se huic Regi, &

in angustijs propter peccatum & defectum justitiae propriae, justitiam ab illo petant, & ita curabunt ut regnum Dei adveniat; & auditores faciant, sicuti hic populus fecit, ad hujus regni felicitatem. Non dubitent vestes & alia impetrare, ad Regni Christi honorem, in alendis largiter ministros verbi, ut sit eis occasio verbum Domini meditandi, & sine impedimento fungendi officio, ne id faciant cum gemitu. Syrac. 36. 1. Cor. 6.

III. Populi acclamationem.

Turbæ, inquit Evangelista, quæ præcedebant & quæ sequabantur, clamabant dicentes: Hosanna filio David, benedictus qui veit in nomine Domini, Hosanna in altissimis. Cujus acclamationis vel precationis hic est Iesus: Adjuva, quæsumus Domine, filium Davidis, da felix imperium, prosperè omnia succedant Regi Messiæ, quem nobis salvatorem misisti. Tu Deus optime, maxime, qui Cælis es excelcior, adjuva nostrum Regem, quem misisti. B. (Quæst 2. 3.)

L. C. 3. Quia pro Magistratus felici & diuturna gubernatione orandum est. Ut monet Apostolus, 1. Tim. 2.
V. 1. 2. Certe cum primis orandum, Deus invocandus, ut regnum Christi promoveat, idq; apud nos, inter tot insidias & insultus satanæ conservet. Id quod Christus orare docet, his verbis: Pater noster qui es in cælis; Adveniat regnum tuum; libera nos à malo; ne inducas nos in temptationem.

Tibi igitur Patri Regi aeterno, Regi regnantium & Domino dominantiu^m, quis olos habes immortalitatem, lucem habiens inaccessiblem, toto pectore gratias agimus, quod Filium tuū Regem, justum & Salvatorem mundo miseris: Teq; precamur, ut huic Regi & Salvatori nostro des salutem & prosperitatē, servos

*Serues & propages ejus regnum, & spiritu Sanctu tuo nos regas,
ut ei obediamus & lati expectemus apparitionem Domini nostri
IESU CHRISTI, cui honor & imperium sempiternum Amen.*

*Benedictio & Claritas, & Sapientia, & gratiarum actio, & honor, & virtus,
& fortitudo DEO nostro, in secula seculorum, Amen. Apocal. 7: 12.*

QUÆSTIONES.

AN hic ingressus Christi in urbem humilis, nota sit alicujus impotentiae regni Christi? Neg.

De scribitur enim Rex venturus justus, Salvator, & ablaturus omnem militiae bellicæ horrorem & strepitum ē populo suo: deniq; cuius regnum sit occupaturum universam terram. Tam abest ergo, ut iste ingressus in urbem regiam cum asino, sit indicium impotentis regni, ut magis illius jam tum presentaret, & potentiam & amplitudinem, & simul qualitatem, quod non esset futurum juxta formam hujus seculi: sed planè verum, solidum, justum, invictum, & civibus suis salvificum: non temporarium, sed æternum. Oportet enim sempiternum esse, quod & justum, & pacificum, & divinum est. Hoc scilicet vidit Propheta in Spiritu, atq; ideo non simpliciter futurum prædixit: Sed mentes populi Dei, ad ingentem latitudinem & exultationem excitavit, dicens: Exulta vehementer filia zion, etc. Latus hic est canpus expendendæ regni hujus & qualitatis & quantitatis: deinde & infinitæ felicitatis civium ipsius. Sed ista ignorantibus, quæso, quid videbatur hic ingressus in urbem aliud, quam factum quoddam stultum, ridiculum & hominis motæ mentis? Mundus putat gloriosum esse & regale, si videat bellum apparatum, opum splendorem,

& faciem horrore plenam. Et ad hanc mundi opinionem accommodant se ij quoq;, qui volunt videri Christi vicarij, successores Apostolorum, & columnæ regni Christi, ab asino Christum ad ferociam equinam retrahentes, & regni illius conditionem & gloriam in gloriam imò verius ignominiam mundi hujus commutantes.

2. Estnè aliqua discrepantia inter Evangelistas in citandis verbis Psal. 118. Resp. Non.

Verba Psalmis sic habent, v. 25. obsecro Jehova serva nuuc: Obsecro Jehova prospera nunc; Benedictus qui venit in nomine Domini. Quod verò turbæ clamabant, filio Davidis ut in Evangelio scribitur; Et in Mar. II. v. 10 Benedictum quod venit regnum, in nomine Domini Patris nostri David. & in Luc. 19. V. 38. Benedictus qui venit Rex, & pax in celis & gloria in altissimis. Et in Joh. 12. V. 13. Benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israel. Hæc de suo protulerunt turbæ, fidei suæ testimonium & confessio nem edentes.

3. An turba hac acclamatione in hoc Christi ingressu, Christum agnoverit pro vero Messia Aff.

Gratulatur enim hæc turba sibi ipsi totiq; humano generi de felicissimo tempore, tam diu à Prophetis & Regibus expectato, jam vero præsente, quo Messiam coram aspicere & audire licet. Hæc dies, inquit divinâ benignitate nobis illuxit: æquum proinde est, ut in ea quoq; non mundanâ consuetudine & delitijs carnis, sed spirituali lætitia lætemur, & Principem virtutum

ad

ad nos venientem, ejusmodi gratulatorio hymno excipiamus, qualis hic porrò subiungitur. Continet autem istud Holianna partum petitionem, partum Domini Messiae encomia. Petunt se merito Christi salvari, hoc est, justificari & aeternæ salutis hæredes scribi. Et praeterea fælicibus Domini Messiae auspicijs, domi forisq; ab hostibus spiritualibus & corporalibus liberari, omniaq; ex animi sententia felicissimè deduci. Christum autem prædicant beuedictum illud semet, olim primis parentibus & Patriarchis promissum, & addunt, quod non proprio arbitrio, sed in nomine Domini veniat, missus nimirum ab aeterno Patre, sicut ille promiserat. Beatos deniq; prædicant Christi fideles, qui domum Dei, id est, Ecclesiam inhabitant.

Merito grata mente agnoscimus diem salutis, & tempus gratiæ, in quo vivimus, eamq; ob benignitatem Deum celebremus, & ad Christum verâ nos pænitentiâ convertamus, iuxta gravissimam admonitionem Christi, hoc in loco, hæc est dies &c. & Es. 49. v. 8. Quam etiam Paulus. 2. Cor. 6. 1. Inculcat.

Quemadmodū etiā populus Hierosolymitanus Christum hâc ardentiſſimâ precatione, salva nos, quæſo Domine: libera nos obſcero, excipit: Ita nos quotidiè Christo obviam procedamus; ptaſſertim hoc periculoſo tempore, & subinde Osanna repetamus & oremus; sanctificetur nomen tuum; adveniat rednum tuum; libera nos ab omni malo. Quia ipſe unicus est Salvator noster...

Porro cum Christus in gratulatoria hac acclamatiūe, appellatur sanctissimo Iehovæ nomine, discimus, illum non esse nudum hominem, sed verum & omnipotentem

Deum, benedictum in secula. Rom. 6. Et cum veniat Jehova Messias in nomine Jehovae Patris, idq; Spiritus Sanctus hoc oraculo pr̄dat, certum inde evadit, plures esse S. Divinitatis personas, & quidem tres jam nominatas⁹.

Habemus etiam hic testimonium Prophetarum & populi applaudentis, atq; adeo ipsius Christi vota plebis approbantis, & contra Pharisaorum obtristationes defendentis, JESUM Nazarenum esse mundo promissum Messiam & benedictum semen Abrahæ. Gen. 12. v. 22. & Judæos frustrâ alium expectare.

In omnibus nostris institutis & actionibus nihil prosperè succedere, nisi Christus bene vertat, ex eo intelligimus, quod populus Hierosolymitanus orat, ut Dominus omnia secundare, feliciq; successu fausta fortunaq; reddere vult. Id enim significat verbum fac ut omnia prosperè feliciterq; succedant. Nihil itaq; inchoemus absq; divino favore, juxta Paulinam regulam: Omne quicquid feceritis sermone aut opere, omnia in nomine Domini Iesu, gratias agentes Deo & patri per ipsum: Coloss: 3. Iacob: 4. V. 13. Hoc si fecerimus, certi sumus, laborem nostrum in Domino susceptum non fore inanem. 1. Cor. 15. V. 58.

